

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2021/1442 НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА**от 3 август 2021 година****за делегиране на правомощието за приемане на решения за вътрешни модели и за удължаване на срокове (ЕЦБ/2021/38)**

УПРАВИТЕЛНИЯТ СЪВЕТ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ЦЕНТРАЛНА БАНКА,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ⁽¹⁾, и по-специално членове 148, 149 и 150 от него,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г. за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции ⁽²⁾, и по-специално член 4, параграф 1, буква д) от него,

като взе предвид Решение (ЕС) 2017/933 на Европейската централна банка от 16 ноември 2016 г. относно общата рамка за делегиране на правомощия за вземане на решения по отношение на правните инструменти във връзка с надзорните задачи (ЕЦБ/2016/40) ⁽³⁾, и по-специално член 4 от него,

като има предвид, че:

- (1) В рамките на член 6 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 Европейската централна банка (ЕЦБ) изпълнява изключителната задача да упражнява надзор върху кредитните институции с цел осигуряване последователното прилагане на надзорните стандарти, насърчаване на финансовата стабилност и осигуряване на равнопоставеност.
- (2) Съгласно член 4, параграф 1, буква д) от Регламент (ЕС) № 1024/2013 в качеството си на компетентния орган за значими поднадзорни лица ЕЦБ отговаря за предоставянето на предварително разрешение на значими поднадзорни лица за удължаване на срока за последователно прилагане на вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск при различни класове експозиции и стопански единици съгласно член 148 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за възобновяване използването на по-опростени подходи съгласно член 149 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и за постоянна употреба на стандартизирания подход съгласно член 150 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
- (3) Надзорните решения на ЕЦБ могат да съдържат задължения или изисквания, които адресатът трябва да изпълни в определен срок, когато това е необходимо, за да се гарантира правилното изпълнение на решението или на други изисквания. По искане на поднадзорните лица ЕЦБ може да удължи срока за задължения или изисквания чрез друго надзорно решение, когато това се счита за разумно. Освен това по искане на кандидат-приобретатели ЕЦБ може да удължи максималния срок за извършване на планирано придобиване на квалифицирано дялово участие в кредитна институция.
- (4) От ЕЦБ като компетентен орган се изисква всяка година да приема значителен брой решения за вътрешни модели и за удължаване на срокове. С цел да се улесни процесът на вземане на решения е необходимо решение за делегиране по отношение на приемането на тези решения. Съдът на Европейския съюз е приел, че делегирането на власт е необходимо, за да може институцията, която трябва да приема значителен брой решения, да изпълнява задачите си. В същия дух Съдът признава необходимостта от създаването на условия, които позволяват на органите за вземане на решения да изпълняват функциите си, за принцип, присъщ на всички институционални системи ⁽⁴⁾.
- (5) Делегирането на правомощия за вземане на решения следва да бъде ограничено и пропорционално, а обхватът му — ясно определен.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 287, 29.10.2013 г., стр. 63.

⁽³⁾ ОВ L 141, 1.6.2017 г., стр. 14.

⁽⁴⁾ Решение на Съда от 23 септември 1986 г., *AKZO Chemie/Комисия*, C-5/85, ECLI:EU:C:1986:328, т. 37 и от 26 май 2005 г., *Carmine Salvatore Tralli/Европейска централна банка*, C-301/02 P, ECLI: EU:C:2005:306, т. 59.

- (6) На 24 юни 2020 г. Управителният съвет взе решение за установяване на тясно сътрудничество между ЕЦБ и Република България ⁽⁵⁾, както и между ЕЦБ и Република Хърватия ⁽⁶⁾. В член 7, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 се предвижда, че за да изпълнява определени задачи по отношение на кредитни институции, установени в държава членка, чиято парична единица не е еврото, когато е установено тясно сътрудничество в съответствие с посочения член, ЕЦБ може да изпраща инструкции до националния компетентен орган на съответната държава членка. Поради това е целесъобразно тези инструкции да се включат сред актовете, които ЕЦБ може да приема чрез делегиране на ръководителите на работни звена съгласно съответните разпоредби на настоящото решение.
- (7) В Решение (ЕС) 2017/933 (ЕЦБ/2016/40) са уредени процедурата за приемане на решения за делегиране в областта на надзора и лицата, на които могат да бъдат делегирани правомощия за вземане на решения. Посоченото решение не засяга упражняваните от ЕЦБ надзорни задачи и компетентността на Надзорния съвет да предлага на Управителния съвет цялостни проекти на решения.
- (8) Когато критериите за приемане на делегирано решение не са изпълнени, решенията следва да бъдат приемани в съответствие с процедурата при липса на възражения съгласно член 26, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и член 13ж от Решение ЕЦБ/2004/2 на Европейската централна банка ⁽⁷⁾. Освен това процедурата при липса на възражения следва да се използва и когато ръководителите на работни звена имат опасения във връзка с изпълнението на критериите за оценка за решения за вътрешни модели или за удължаване на срокове поради сложността на оценката или чувствителността на предмета и когато резултатът от съответната оценка оказва пряко въздействие върху едно или повече от тези други решения и поради това решенията следва да се разглеждат едновременно от един и същ орган за вземане на решения, за да се предотвратят противоречиви резултати.
- (9) Надзорните решения на ЕЦБ могат да бъдат предмет на административен преглед по член 24 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и съобразно предвиденото в Решение ЕЦБ/2014/16 на Европейската централна банка ⁽⁸⁾. В случай на административен преглед Надзорният съвет следва да вземе предвид становището на Административния съвет за преглед и представя на Управителния съвет нов проект на решение за приемане по процедурата при липса на възражения,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Определения

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

- 1) „решение за вътрешни модели“ означава решение на ЕЦБ за предварително разрешение за удължаване на срока за последователно прилагане на вътрешнорейтинговия подход за изчисляване на капиталовите изисквания за кредитен риск при различните класове експозиции съгласно член 148 от Регламент (ЕС) № 575/2013, за възобновяване използването на по-опростени подходи съгласно член 149 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и за постоянна употреба на стандартизирания подход съгласно член 150 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 2) „стандартизиран подход“ е подходът за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, букви а) и е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, предвиден в трета част, дял II, глава 2 от посочения регламент;

⁽⁵⁾ Решение (ЕС) 2020/1015 на Европейската централна банка от 24 юни 2020 г. за установяване на тясно сътрудничество между Европейската централна банка и Българската народна банка (ЕЦБ/2020/30) (ОВ L 224I, 13.7.2020 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Решение (ЕС) 2020/1016 на Европейската централна банка от 24 юни 2020 г. за установяване на тясно сътрудничество между Европейската централна банка и Hrvatska narodna banka (ЕЦБ/2020/31) (ОВ L 224I, 13.7.2020 г., стр. 4).

⁽⁷⁾ Решение ЕЦБ/2004/2 на Европейската централна банка от 19 февруари 2004 г. за приемане на Процедурния правилник на Европейската централна банка (ОВ L 80, 18.3.2004 г., стр. 33).

⁽⁸⁾ Решение ЕЦБ/2014/16 на Европейската централна банка от 14 април 2014 г. относно създаването на Административен съвет за преглед и установяването на оперативните му правила (ОВ L 175, 14.6.2014 г., стр. 47).

- 3) „вътрешнорейтингов подход“ е подходът за изчисляване на размера на рисково претеглените експозиции за целите на член 92, параграф 3, букви а) и е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, предвиден в трета част, дял II, глава 3 от посочения регламент;
- 4) „съотношение на базовия собствен капитал от първи ред“, „съотношение на капитала от първи ред“ и „съотношение на обща капиталова адекватност“ означават съответно съотношение на базовия собствен капитал от първи ред, съотношение на капитала от първи ред и съотношение на обща капиталова адекватност съгласно посоченото в член 92, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
- 5) „задължение“ е допълнителна разпоредба към надзорно решение, която изисква от адресата или адресатите да предприемат действия в срок, за да се гарантира правилното изпълнение на надзорното решение;
- 6) „ограничение“ е допълнителна разпоредба към надзорно решение, която ограничава или изменя разрешеното използване на вътрешен модел, включително чрез налагане на по-високи мултипликационни коефициенти или изисквания за осигуряване на допълнителен капитал;
- 7) „решение за удължаване на срокове“ е решение на ЕЦБ за удължаване: а) на срока за изпълнение на задължения или изисквания, наложени от ЕЦБ в надзорно решение, и б) на максималния срок за извършване на планирано придобиване, посочен в решение за квалифицирано дялово участие, както тези решения са определени в член 1, точка 3 от Решение (ЕС) 2019/1376 на Европейската централна банка (ЕЦБ/2019/23) ⁽⁹⁾;
- 8) „делегирано решение“ е делегирано решение съгласно определението в член 3, точка 4 от Решение (ЕС) 2017/933 (ЕЦБ/2016/40);
- 9) „ръководители на работни звена“ са ръководители на работни звена в ЕЦБ, на които е делегирано правомощието да приемат решения за вътрешни модели или решения за удължаване на срокове;
- 10) „процедура при липса на възражения“ е процедурата, посочена в член 26, параграф 8 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 и допълнително конкретизирана в член 13ж от Решение ЕЦБ/2004/2;
- 11) „отрицателно решение“ е решение, което не предоставя или не предоставя напълно разрешението или удължаването, поискано от поднадзорното лице или от кандидат-приобретателя. Решение с допълнителни разпоредби, като например условия, задължения или ограничения, се счита за отрицателно решение, освен ако тези допълнителни разпоредби: а) осигуряват, че поднадзорното лице изпълнява изискванията на съответното право на Съюза, които са посочени в член 4, параграф 2, член 5, параграф 2 и член 6, параграф 2, и са договорени писмено, или б) само потвърждават едно или повече от съществуващите изисквания, на които поднадзорното лице трябва да отговаря съгласно правото на Съюза, или с тях се изисква информацията относно изпълнението на едно или повече от тези изисквания;
- 12) „чувствителност“ е характеристика или фактор, който може да има отрицателно влияние върху репутацията на ЕЦБ и/или върху ефективното и последователно функциониране на единния надзорен механизъм, включително, но не само: а) съответното поднадзорно лице преди това е било или понастоящем е обект на строги надзорни мерки, като например мерки за ранна намеса; б) след като бъде приет, проектът на решение ще създаде нов прецедент, който би могъл да обвърже ЕЦБ в бъдеще; в) след като бъде приет, проектът на решение може да привлече отрицателно медийно или обществено внимание; или г) национален компетентен орган, който е установил тясно сътрудничество с ЕЦБ, съобщава на ЕЦБ своето несъгласие с предложения проект на решение;
- 13) „значимо поднадзорно лице“ е значимо поднадзорно лице съгласно определението в член 2, точка 16 от Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка (ЕЦБ/2014/17) ⁽¹⁰⁾;
- 14) „значима поднадзорна група“ е значима поднадзорна група съгласно определението в член 2, точка 22 от Регламент (ЕС) № 468/2014 (ЕЦБ/2014/17);

⁽⁹⁾ Решение (ЕС) 2019/1376 на Европейската централна банка от 23 юли 2019 г. за делегиране на правомощието за приемане на решения за паспортизация, придобиване на квалифицирани дялови участия и отнемане на лицензи на кредитни институции (ЕЦБ/2019/23) (ОВ L 224, 28.8.2019 г., стр. 1).

⁽¹⁰⁾ Регламент (ЕС) № 468/2014 на Европейската централна банка от 16 април 2014 г. за създаване на рамката за сътрудничество в единния надзорен механизъм между Европейската централна банка и националните компетентни органи и с определените на национално равнище органи (Рамков регламент за ЕНМ) (ЕЦБ/2014/17) (ОВ L 141, 14.5.2014 г., стр. 1).

- 15) „решение от ПНПО“ е решението, прието от ЕЦБ въз основа на член 16 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 след годишния процес за надзорен преглед и оценка по смисъла на член 97 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
- 16) „ръководство на ЕЦБ“ е документ, приет от Управителния съвет по предложение на Надзорния съвет, който е публикуван на уебсайта на ЕЦБ и който предоставя насоки за разбирането на ЕЦБ относно правните изисквания;
- 17) „Ръководство на ЕЦБ за вътрешните модели“ е документът с това заглавие и всеки друг документ, който предоставя насоки за разбирането на ЕЦБ относно правните изисквания, приложими към оценката на вътрешните модели, приет от Управителния съвет по предложение на Надзорния съвет и е публикуван на уебсайта на ЕЦБ.

Член 2

Предмет и обхват

1. С настоящото решение се определят критериите, съгласно които на ръководителите на работни звена в ЕЦБ се делегират правомощия за вземане на решения във връзка с приемането на решения за вътрешни модели и решения за удължаване на срокове.
2. Делегирането на правомощия за вземане на решения не засяга надзорната оценка, която ще се извърши за целите на вземането на решения за вътрешни модели и решения за удължаване на срокове.

Член 3

Делегиране на решения за вътрешни модели и решения за удължаване на срокове

1. В съответствие с член 4 от Решение (ЕС) 2017/933 (ЕЦБ/2016/40) Управителният съвет делегира на ръководителите на работни звена, определени от Изпълнителния съвет съгласно член 5 от същото решение, правомощията за приемане на решения за:
 - а) разрешение за удължаване на срока за последователното прилагане на вътрешнорейтинговия подход съгласно член 148 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - б) разрешение за възобновяване използването на по-опростени подходи съгласно член 149 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - в) разрешение за постоянна частична употреба на стандартизирания подход съгласно член 150 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - г) удължаване на срокове.
2. Делегирането на правомощия за вземане на решения съгласно параграф 1 се прилага по отношение на:
 - а) приемането от ЕЦБ на надзорни решения;
 - б) приемането от ЕЦБ на инструкции, изпращани съгласно член 7 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 до националните компетентни органи, с които ЕЦБ е установила тясно сътрудничество.
3. Решенията за вътрешни модели, посочени в параграф 1, се приемат чрез делегирано решение само ако са изпълнени критериите за приемане на делегирани решения, посочени в членове 4, 5 и 6.
4. Решенията за удължаване на срокове, посочени в параграф 1, се приемат чрез делегирано решение само ако са изпълнени критериите за приемане на делегирани решения, посочени в членове 7 и 8.

⁽¹⁾ Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 338).

5. Решенията за вътрешни модели и решенията за удължаване на срокове не се приемат чрез делегирано решение, ако сложността на оценката или чувствителността на предмета изисква да бъдат приети по процедурата при липса на възражения. Ръководителите на работни звена представят на Надзорния съвет и на Управителния съвет решение за вътрешни модели или решение за удължаване на срокове, което отговаря на критериите за приемане на делегирани решения, посочени в членове 4—8, за приемане по процедурата при липса на възражения, ако надзорната оценка на това решение за вътрешни модели или решение за удължаване на срокове има пряко въздействие върху надзорната оценка на друго решение, което трябва да бъде прието по процедурата при липса на възражения.
6. Не се допуска приемането на отрицателни решения за вътрешни модели и отрицателни решения за удължаване на срокове чрез делегирани решения.

Член 4

Критерии за приемането на делегирани решения за предварително разрешение за удължаване на срока за последователното прилагане на вътрешнорейтинговия подход

1. Решенията за предоставяне на разрешение за удължаване на срока за последователното прилагане на вътрешнорейтинговия подход се вземат чрез делегирано решение, ако са изпълнени всички изброени по-долу критерии:
- а) удължаването се иска за срок, не по-дълъг от три години от срока, определен в последния одобрен план за последователното прилагане на вътрешнорейтинговия подход за съответния клас експозиции или стопанска единица или при използването на собствени оценки за загуба при неизпълнение или конверсионни коефициенти, както е посочено в член 148 от Регламент (ЕС) № 575/2013;
 - б) стойността на експозициите и размера на рисково претеглените експозиции, към които институцията прилага вътрешнорейтинговия подход, изчислени, като се вземат предвид насоките за изчисляване на тези суми, изложени в Ръководството на ЕЦБ за вътрешните модели, са и продължават да бъдат след решението над 50 % от общата стойност на експозициите и от общия размер на рисково претеглените експозиции на консолидирано равнище на значима поднадзорна група или на индивидуално равнище на значимо поднадзорно лице, ако това значимо поднадзорно лице не е част от значима поднадзорна група.
2. Оценката на удължаването на срока за последователното прилагане на вътрешнорейтинговия подход се извършва в съответствие с член 148 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и с приетите от Европейската комисия технически стандарти за изпълнение и регулаторни технически стандарти, като се вземат предвид и всички приложими ръководства на ЕЦБ или подобни документи, издадени от ЕЦБ, както и насоките и окончателните проекти на регулаторни технически стандарти на Европейските надзорни органи.

Член 5

Критерии за приемане на делегирани решения за предварително разрешение за възобновяване използването на по-опростени подходи

1. Решенията за предоставяне на разрешение за възобновяване използването на по-опростени подходи се вземат чрез делегирано решение, ако са изпълнени всички изброени по-долу критерии:
- а) след възобновяването на използването на по-опростени подходи се очаква собственият капитал на поднадзорния субект да продължава да надвишава съвкупността от изискванията, установени в член 92, параграф 1, букви а)—в) от Регламент (ЕС) № 575/2013, собствения капитал, който се изисква да бъде държан в съответствие с член 16, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕС) № 1024/2013, комбинираното изискване за буфер съгласно определението в член 128, точка 6 от Директива 2013/36/ЕС и насоките за капитала по стълб 2, посочени в последното налично решение от ПНПО, а съотношението на базовия собствен капитал от първи ред не намалява с повече от 50 базисни пункта и полученият марж при общото капиталово изискване и насоките за капитала по стълб 2, посочени в последното налично решение от ПНПО, не са по-малко от 50 базисни пункта по отношение на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред на консолидирано равнище на значима поднадзорна група или на индивидуално равнище на значимо поднадзорно лице, ако това значимо поднадзорно лице не е част от значима поднадзорна група;

- б) след възобновяването на използването на по-опростени подходи капиталовите изисквания не са намалени на консолидирано равнище на значима поднадзорна група или на индивидуално равнище на значимо поднадзорно лице, ако такова значимо поднадзорно лице не е част от значима поднадзорна група.
2. Когато искането за възобновяване използването на по-опростени подходи се отнася до повече от една рейтингова система, решението се взема чрез делегирано решение, ако са изпълнени всички критерии, посочени в параграф 1, по отношение на всяка рейтингова система в обхвата на решението.
3. Оценката относно възобновяването на по-опростени подходи се извършва в съответствие с член 149 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и с приетите от Европейската комисия технически стандарти за изпълнение и регулаторни технически стандарти, като се вземат предвид и всички приложими ръководства на ЕЦБ или подобни документи, издадени от ЕЦБ, както и насоките и окончателните проекти на регулаторни технически стандарти на Европейските надзорни органи.

Член 6

Критерии за приемане на делегирани решения за предварително разрешение за постоянна частична употреба на стандартизирания подход

1. Решенията за предоставяне на разрешение за постоянната частична употреба на стандартизирания подход се вземат чрез делегирано решение, ако са изпълнени всички изброени по-долу критерии:
- а) след решението за постоянната частична употреба на стандартизирания подход стойността на експозициите и размерът на рисковото претеглените експозиции, към които институцията прилага вътрешнорейтинговия подход, изчислени, като се вземат предвид насоките, изложени в Ръководството на ЕЦБ за вътрешните модели, са равни на или по-големи от 50 % от общата стойност на експозициите и от общия размер на рисковото претеглените експозиции на консолидирано равнище на значима поднадзорна група или на индивидуално равнище на значимо поднадзорно лице, ако това значимо поднадзорно лице не е част от значима поднадзорна група;
- б) след решението за постоянната частична употреба на стандартизирания подход увеличението на стойността на експозициите и на размерите на рисковото претеглените експозиции, обхванати от стандартизирания подход, не надхвърля 20 % от общата стойност на експозициите и общия размер на рисковото претеглените експозиции на консолидирано равнище на значима поднадзорна група или на индивидуално равнище на значимо поднадзорно лице, ако това значимо поднадзорно лице не е част от значима поднадзорна група.
2. Оценката относно постоянната частична употреба на стандартизирания подход се извършва в съответствие с член 150 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и с приетите от Европейската комисия технически стандарти за изпълнение и регулаторни технически стандарти, като се вземат предвид и всички приложими ръководства на ЕЦБ или подобни документи, издадени от ЕЦБ, както и насоките и окончателните проекти на регулаторни технически стандарти на Европейските надзорни органи.

Член 7

Критерии за приемане на делегирани решения за удължаване на срокове за задължения и за изисквания, наложени в предходно надзорно решение на ЕЦБ

1. Решенията за удължаване на срокове за задължения и за изисквания, наложени в предходно надзорно решение на ЕЦБ, се вземат чрез делегирано решение, ако са изпълнени всички изброени по-долу критерии:
- а) поднадзорното лице иска удължаване на срока и искането е подадено до ЕЦБ най-малко 30 дни преди изтичането на срока;
- б) удължаването не надвишава продължителността на периода преди първоначалния срок и не надвишава 12 месеца;
- в) удължаването не засяга неблагоприятно правата на поднадзорното лице.

2. Независимо от параграф 1 решенията за удължаването на срокове не се вземат чрез делегирано решение, ако се прилага някое от следните условия:

- а) удължаването води до промяна в първоначалния обхват на задължението или изискването в предходно надзорно решение на ЕЦБ, или в базовата оценка, на която се е основавало това предходно решение;
- б) удължаването се отнася за срок, който вече е бил удължен;
- в) удължаването е поискано от кредитна институция, чийто рейтинг за управление, както е посочено в последното налично решение от ПНПО, е 4;
- г) удължаването е поискано от кредитна институция, чийто марж на собствения капитал над насоките за капитала по стълб 2, както е посочено в последното налично решение от ПНПО, е по-нисък от 100 базисни пункта по отношение на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред;
- д) удължаването е поискано от кредитна институция, към която през предходните три години са били насочени мерки за ранна намеса, предвидени в член 27 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹²⁾;
- е) удължаването не е разрешено съгласно приложимото право.

3. Оценката на искания за удължаването на срокове се извършва, като се вземе предвид а) дали удължаването е разумно, отчитайки обосновката за поисканото удължаване, предоставена от кредитната институция, и б) дали удължаването застрашава ефективното прилагане на надзорната мярка.

Член 8

Критерии за приемането на делегирани решения за удължаването на максималния срок за извършване на планирано придобиване

1. Решенията за удължаването на максималния срок, посочен в решенията за квалифицирано дялово участие за извършване на планирано придобиване, се вземат чрез делегирано решение, ако удължаването се предоставя за максимален срок от 12 месеца, считано от датата на изтичане на първоначалния срок за извършване на планираното придобиване.

2. Независимо от параграф 1 решенията за удължаването на посочения максимален срок не се вземат чрез делегирано решение, ако се прилага някое от следните условия:

- а) удължаването води до промяна в първоначалния обхват на решението за квалифицирано дялово участие или в базовата оценка, на която се е основавало това решение;
- б) максималният срок вече е бил удължен;
- в) кандидат-приобретателят или обектът на придобиване е кредитна институция, чийто рейтинг за управление, както е посочено в последното налично решение от ПНПО, е 4;
- г) кандидат-приобретателят или обектът на придобиване е кредитна институция, чийто марж на собствения капитал над насоките за капитала по стълб 2, както е посочено в последното налично решение от ПНПО, е по-нисък от 100 базисни пункта по отношение на съотношението на базовия собствен капитал от първи ред;
- д) кандидат-приобретателят или обектът на придобиване е кредитна институция, към която през предходните три години са били насочени мерки за ранна намеса, предвидени в член 27 от Директива 2014/59/ЕС.

3. Оценката на искания за удължаването на посочения максимален срок се извършва, като се вземе предвид а) дали удължаването е разумно, отчитайки обосновката за поисканото удължаване, предоставена от кандидат-приобретателя, и б) дали удължаването застрашава ефективното прилагане на надзорната мярка.

⁽¹²⁾ Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

*Член 9***Преходна разпоредба**

Настоящото решение не се прилага в случаите, когато заявлението за решение за вътрешни модели или за удължаване на срок е подадено до ЕЦБ преди влизането в сила на настоящото решение.

*Член 10***Влизане в сила**

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено във Франкфурт на Майн на 3 август 2021 година.

Председател на ЕЦБ
Christine LAGARDE
